

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Ludovici Richeomi Societatis Ies. Valedictio Animæ Deuotæ

Richeome, Louis

Coloniæ, 1610

Mors nihil aliud quam vitæ priuatio. Mors nihil est. Mors cum ne vmbra
quidem sit cur timeatur. Colloq. VII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50753](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50753)

ros homines contra hunc timorem
 efficerent, aut vt vana ostentatione
 ingenium suum & animi magnitu-
 dinem venditarent, in vna eademq;
 re peccantes, quam nec ipsi alijs e-
 largiri, nec sibi omnibus etiam vi-
 ribus ad id connitētes, parare pote-
 rant aut acquisitum ire; adeò dum
 hoc vnum agunt, & cæmentum &
 linguam perdunt; & dum quilibet
 suum opus exequitur, socium non
 intelligit, imò nec seipsum.

Mors nihil aliud quam vita priuatio.

Mors nihil est.

*Mors cum ne vmbra quidem sit cur ti-
 meatur.*

COLLOQVIUM VII.

AN verò tu non præclarè ad-
 modum & tantum non diui-
 nè ostendis, quam longè Phi-
 losophiam nostram tua Theologia
 post se spatio relinquat non modò
 in funebri hac dissertatione, sed etiã
 in omnibus ijs de quibus seriò solet
 disceptari? Itaque dum quasi nihil
 præmeditatus loqueris, ita tamen
 omnia

omnia expromis, vt incredibili me molestia & ægritudine liberatum eas. Cùm enim hæctenus vocem mittere non auderem, & pallidam hanc atque exanguem mulierem me timere palam facere formidarẽ, quod ex albo Philosophorum fortium expungi nolebam, acerrima continuo febris vexatus fui, donec nunc tandem tuis præstantissimis myrotheijs adiutus, ex diuturno hoc lentoque morbo conualui, & per te liberali manu in libertatem meticulosam illam quidem, at minimè inertem assertus, id demum timere incipio, quod DEVS vult, ratio dicitur, naturaque ipsa cogitatque compellit. Nunc autem haud aliquanto libentius ijs quoque armis instrui cupiam, quæ satis esse dicis ad non tantum cum morte configendum, sed subiungendam eam etiam & capiendam; habet enim victoria hæc nescio, quem honorem ac fructum admodum reliquis copiosorem. THEOL. Age ergo quando illa vis, quantum ad tegendam vitam necesse est, armis etiam istis munia-

ris.

ris. PHIL. At heus tu mihi ante
scrupulum hunc, qui admodum pe-
dem vrit, exime sis, priusquam lon-
gius inambulationem nostram in-
stituamus. THEOLOGVS. Tu verò
hunc mihi explices fac, quo quid te
mordeat liquido planè cognoscam.
PHIL. Non perspicio videlicet e-
go, cum omnes Philosophiæ meæ
neruos intendero, quid illud sit,
quid tu ais, cum morte configere.
Valdè enim ijs placet qui à nostra
disciplina sunt, nihil vt mortem a-
liud esse arbitrentur, quam vitæ pri-
uationem: sicut & umbram alio mo-
do non definiunt, quam absentiam
lucis, tenebras claritatis, pauperta-
tem diuitiarum, cœcitatem visus,
inopiam & detractionem: vnde om-
nino præclarè consequitur, mortem
rei alicuius, nimirum vitæ priuatio-
nem esse, & in seipsa iucundum tan-
tum aliquid & speciosum Nihil.
Quod si ita est, quomodo cum ea nos
cernere, quomodo eam ferire pote-
rimus? in quo denique loco vulnus
illa ac plagam exceptura est? an in
capite, an in brachio, an in pedibus,

Plato in
Pha.

an fortè, in ipso pectore? Reuera si
ij qui de asini sui umbra fuerant di-
gladiati id consecuti sunt, eorum ut
stultitia vel prouerbio excogitato
ad æternam posterorum memoriam
fuerit transmissa: Quanto omninò
iustius mihi censuræ, iudicia ac re-
prehensiones parabuntur, si super
morte disceptauero, quæ minus ali-
quid est quàm umbra istius animalis.
Quomodo ergo illam tenebo cū nō
cepero? quomodo si eam conse-
quutus fuero ligaturus sum? Ait
Homerus de Vlyssè matris suæ a-
pud inferos umbram amplecti co-
nante.

*Ter conatus eram collo dare brachia
circum*

*Ter simul eluctata fuit, ter ut umbra
refugit.*

Umbram oculis saltem tenere pos-
sumus cum eam conspiciamus: mor-
tem autem, nihil istud dico, qua tu
mihi arte, quo ingenio, qua industria
capturus aut irretiturus es? Iam au-
tem si manus cum ea conferendæ
sunt, si capi illā oportet, ingulanda
certè

certè ac occidenda etiam est, vt *Nū mors*
 crudelissimus & capitalis noster ho- *occidi*
 stis; eam enim si tecum detinere *possit.*
 tentes, iam in præsentissimum pla-
 nè periculum vitam tuam adduxe-
 ris, si foedus cum ea ferire volue-
 ris, si ad pacis cum illa colendæ
 studia animum conuerteris, fru-
 stra es, quippè cum ea reconcilia-
 ri non possit, nec vnquam cum hu-
 mano genere pacem habuerit. Iam
 si illam occisurus es, vitam eripias
 oportet; illud autem quo pacto ef-
 fectum dabis, quæ vitam non ha-
 beat? nec enim contrarium con-
 trario recipiendo est, nec umbra
 lumen in se continere potest, um-
 bra enim tunc esse desisteret. Si er-
 go mors vitam non habet, quis ad-
 eò fortis miles erit, ea vt illam spo-
 liet? atque si is etiam vitam ei eri-
 puisse dicendus est, qui illam occi-
 derit, an non & illud consequi-
 tur, mortem eum illi in sinum im-
 missurum? Porro si illud etiam
 à veritate non abhorrens est,
 quo contrarium contrario de-
 strui asseueramus, quemadmo-
 dum

*Contra-
rium à
contra-
rio de-
struitur.*

dum cum ignem aqua extinguimus, frigus calore depellimus, tenebras luce effugamus, ita omnino mortem suo contrario enecari oportet, quæ vita est; per hanc ergo mortem occides, atque occidendo adeo vitam ei largieris: dumque sic sua morte viuet, nos ex duabus rebus sibi inuicem aduersantibus morte & vita eam componi, & mortem quotidie pedibus inniti non ridiculè magis quam veraciter asseremus. Iam autem quomodo tu mihi eam interimis quæ omnia trucidat, quæ super sepulcra ac funera singulorum choreas ducit vel quomodo cum ea configes, si cum timore ceu umbra illius pugnare non potes? habes nunc hic breuiter ac succinctè scrupulum meum quo premebar, tuarum iam partium est cum mihi exemptum ire. THEOL. Ego verò quanta lætitia perfundor, dum te subtilia hæc & arcana quædam Philosophorum mysteria adeo expedite, adeo & gestu & gratia singulari expromentem conspicio: & quas olim non nemo telas aranearum appellabat, herculè quibus facilius

rum-

rumpendis quam dissoluendis sis, tu mihi quam dextrimè spinas illas dialecticorum manibus versas atq; contrectas? verum antequam ego

*Pro. A-
ra. tel.
texere.*

quæstioni tuæ satisfacere incipio, legibus dialecticis me solui à te peto, quippè quæ cauent, ne quæstioni ad quæstionem respondeatur. Quæro itaque ex te, nūquid mortem times?

PHILOS. Facile tu quidem ex ijs quæ hæctenus à me dicta sunt, coniecturam hanc facere potes, vt intelligas admodum me eam reformidare.

*Cur mors
cum ni-
hil tamè
timea-
tur.*

TH. At cum illa nihil sit, quomodo timorè tibi incutere potest? an ergo concessurus es vt nihil te consternauisse dicatur? PHIL. Timorem dico istum ex opinione quæpiam, ac persuasione proficisci, qua eam ceu aliquid apprehendo. THEOL. At contēdo ego contra, & veritatem & illationem istam si spectes, mortem tamen nihil esse. PHILOS. Facile tibi in eo assentio. THEOL. Cur ergo eam times, cum clarè videas credas atque intelligas nihil eam esse? PHILOS. Id verò fit, quoniam ne vitam mihi auferat magnoperè pertimescat.

THEOL.

THEOL. Verùm quo pacto vita te illud exuet quod nihil est? PHIL. An ergo illa de medio me tollere non potest? THEOL. Qui verò vita te illud priuabit, quod ne aliquid quidem est? Quodque non est, quomodo in id tu illud agere posse arbitraris quod est? ignis, qui non existit, an te vrit? pluuia quæ ante centum annos delapsa est, nunquid te madefacit? Chimæra etiam! Poetarum nunquid te aliquando momordit? PHILoS. Nequaquam: neque enim quidquam illa est, aut in rerum natura fuit. THEOL. At illud quod nihil est, plus esse non potest, quam fabulosa ista Chimæra. Quæro itaque nunc, morsne vitæ tuæ vim inferre aliquam possit, cum nihil sit? intueris tu me quidem; at responsioni te potius accinxeris. PHIL. Herculé vt tu me argumentando conficis! Verùm totum ego me tibi aperiam, & quid ea super re sentiam paucis declarabo, si vt ante spiritum capiam, paulisper temporis concedas.

Quid